

Børn og unge:

Min hjælper er en hund

Det er snart fem måneder siden, jeg fik servicehunden Uno. Siden da har min hverdag været meget anderledes - både med hjælp i hverdagen, men også de forpligtelser, der følger med at have hund

Af Niels Boel

Ligeså længe jeg kan huske, har hunde været min store passion. Før jeg selv fik servicehund, kendte jeg ikke nogen, der havde en, men har dog gentagende gange set dem i aktion på tv-skærmen. Det var også derfra, jeg fik idéen til at få en servicehund selv.

Det er flere år siden, jeg kom på idéen første gang, men dengang mente mine forældre, at det var for stort ansvar med en hund, hvilket jeg på nuværende tidspunkt godt kan se. Trods alt det sjove og gode, sådan en giver, så kræver det en del tid og pligter, som ikke kan/må forsømmes.

Hader at få hjælp

Det kan ofte være frustrerende hele tiden at skulle spørge om hjælp. Ikke så meget, fordi man føler sig til besvær, men mere fordi man er nødt til det. Jeg har altid været meget selvstændig. Jeg hader ærligt talt at få hjælp, og det kan føre til visse problemer, når man som jeg altid skal bruge kørestol. Det har derfor været en kæmpe lettelse ikke altid at skulle spørge andre om hjælp, men derimod kan henvende sig til sin hund, der altid står ”standby” for at hjælpe mig. Og ikke nok med det, så nyder han det endda. Ligegyldigt er det, om man så har tabt den samme genstand for tyvende gang den dag. Man oplever stadig en iver uden lige.

Uno hjælper mig med mange ting i løbet af en dag. Han åbner bl.a. skabe, skuffer og døre desuden kan han samle ting op, som jeg har tabt, hvorefter han bærer dem derhen, hvor jeg ønsker det.

Et andet område, hvor jeg mener, min hund letter hverdagen, er, når jeg møder nye mennesker. Førhen var der altid en vis tilbageholdenhed over for mig (sandsynligvis pga. kørestolen), men efter jeg har fået hund, er denne barriere brudt ned. Der kommer tit mennesker hen for at hilse på mig og hunden. Jeg er ikke længere kendt som ham i kørestolen. Nu er jeg i stedet ham med hunden.

Men det at have servicehund kan også være utrolig svært, eftersom der kræves visse forholdsregler for, at hunden adlyder mig fuldt ud. Der må bl.a. ikke snakkes og klappes alt for meget med ham, og det kan sommetider være svært at skulle sige nej til ens nærmeste, eller til en helt fremmed for dens sags skyld.

Sover på gymnasiet

En typisk dag for mig starter kl. 7 om morgenen, hvor jeg står op og går i bad, og som det sidste spiser jeg morgenmad. På vej i tøjet henter Uno mine sko. I gymnasiet ligger Uno altid lige ved siden af mig. Her sover han for det meste, og engang imellem hjælper han mig med at samle ting op, som jeg taber. Desuden bærer han rundt på et pennalhus eller lignende, som skal med udenfor til gruppearbejde.

Dernæst tager jeg hjem, hyppigst ved en tre-tiden. Her hjælper Uno mig af med sko og evt. vanter, hvorefter han giver tingene til mig eller lægger dem, hvor jeg nu ønsker det. I løbet af dagen tager Uno ting til mig, der ligger uden for rækkevidde, f.eks. min fjernbetjening, der ligger for langt inde på sofaen eller på et bord.

De gange i løbet af dagen, hvor vi skal ud, tager Uno selv linen i munden og bærer rundt på den, indtil han bliver sat fast på kørestolen. Uno kan også vente, mens jeg hilser på andre folk, der måske ikke er så vilde med hunde.

En menneskelig hund

Når man har med servicehunde at gøre, er det vigtigt altid at træne med hunden for på den måde at kunne fastholde de ting, som den har lært. Ting såsom at apportere, give hals, springe og ca. 30 andre kommandoer. Og selv om det kan lyde lidt ensformigt at gentage de samme kommandoer hver eneste dag, så får Uno det altid til at være sjovt, når han logrer med halen og synes, at det var det fedeste i verden, han lige har lavet.

Selvfølgelig kan det ske for Uno, at visse af de ting, han skal samle op, virker lige lovlig meget som det legetøj, han i forvejen har. Så i stedet for at samle tingen op og aflevere den til mig, bliver den flået op. Men som min træner siger, det er jo en hund og ikke en robot, vi har med at gøre. Derfor kan hunden begå fejl, lige som mennesker kan begå fejl.

Faktaboks

Servicehunde

- Enhver person med et fysisk handicap, der mener, at en servicehund kan hjælpe dem til en friere og mere uafhængig hverdag, kan ansøge om en servicehund hos foreningen Servicehunde til Handicappede, STH.
- STH er en non-profit forening, der har til formål at uddanne, udplacere servicehunde og bistå med vedvarende støtte og vejledning. STH blev stiftet i 1996 og har siden trænet ca. 20 servicehunde.
- Procedure for at få en servicehund:
 - Skriv en ansøgning til STH, som kontakter dig for en uddybende snak.
 - STH afgør, om du er egnet til at få en servicehund. Er du det, bliver du sat på venteliste.
 - Når en servicehund er færdigtrænet, bliver du inviteret til teamtræning, hvor du vil blive samtrænet med hunden.
 - STH stiller servicehunden gratis til rådighed for dig mod, at du betaler et livstidsmedlemskab til foreningen på 2.500 kr.
- Læs mere på www.servicehunde.dk